

03457427

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 12. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

ODRŽANE 23. i 25. VIII 1993. GODINE

Sednica je počela s radom u 15,20 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik SR Jugoslavije - predsednik Saveta; Slobodan Milošević i Momir Bulatović - članovi Saveta; Radoje Kontić, predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar za odbranu; general-pukovnik Života Panić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; i pukovnik Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo sa radom.

Prethodni sastanak smo odložili zbog aktivnosti predsednika Miloševića i predsednika Bulatovića. Mislim da su efekti takvi da nemamo razloga da žalimo zbog odlaganja sednice.

Za današnju sednicu dobili ste predlog dnevnog reda.

Predlažem da prvo razmotrimo tačku dnevnog reda o prestanku aktivne vojne službe generalima-admiralima Vojsci Jugoslavije, a zatim Dopunu izveštaja Državne komisije.

Da li se slažete? (Odobravanje).

Da li ima primedbi na zapisnik sa 11. sednice Vrhovnog saveta odbrane? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

Predlažem da prvo razmotrimo o prestanku aktivne vojne službe generalima i admiralima Vojske Jugoslavije,

a da postavljenje generala Vojske Jugoslavije da ostavimo za kasnije, da se izvrše konsultacije. Taj sastanak bi bio u vrlo kratkom roku - možemo za dva dana imati novu sednicu vezano za postavljenja, što se tiče pitanja penzionisanja, to bismo morali danas da završimo.

Ove tri informacije koje ste dobili službe, pre svega, za vaše lično informisanje, a to su uglavnom poslovi iz nadležnosti našeg ministra, Ministarstva odbrane i naše Vlade, a mi ćemo pomagati onoliko koliko je to moguće.

Da li ima predloga za dopunu?

Predlažem da to proširimo, da to bude zajednički zaključak, da unapredjenja u čin pukovnika ubuduće mogu da idu na predlog načelnika Generalštaba, što jeste njegovo pravo, ali da to ne može ići bez stava Kadrovske komisije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To nije na predlog načelnika Generalštaba, pa da ih postavljamo mi; to on postavlja.

ŽIVOTA PANIĆ:

Kod nas se ništa ne radi bez Kadrovske komisije. Ja ga postavljam na predlog Kadrovske komisije. Načelnik Generalštaba, po Zakonu, može da prihvati predlog Kadrovske komisije, a ne mora da prihvati.

ZORAN LILIĆ:

U zadnjem "Službenom listu" izašlo je malo šire obrazloženje takvog našeg postavljanja, i ne bi bilo dobro da to bude stihijsko.

ŽIVOTA PANIĆ:

To nije dobro. To Ministarstvo nije smelo da uradi - da se pukovnici unapredaju kao i ostali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam - u čemu je stvar?

ŽIVOTA PANIĆ:

Ministarstvo je kroz Zakon, kroz "Službeni list", bez naše konsultacije stavilo - svi oni koji ispunjavaju uslove mogu biti unapredjeni. Na taj način se gomila veliki broj pukovnika, a nema postavljenja. Mi smo jednom godišnje unapredjivali u čin pukovnika i u čin generala, na osnovu mišljenja Kadrovske komisije. Čim smo videli da je to izašlo u "Službenom listu", mi smo dali primedbe; vi ste obavešteni o tome.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam obavešten preko "Službenog lista", jer to pratim. Upravo preti opasnost da svi postanu pukovnici, bez obzira na sposobnost.

ŽIVOTA PANIĆ:

Mi sada imamo 260 pukovnika viška.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu treba da se ostane pri onom pravilu u Vojsci, koje je uvek bilo: svako može da napreduje do čina potpukovnika, pod uslovom da se normalno razvija. Čin pukovnika nije nikom garantovan. Prema tome, može neko da ide u penziju i kao potpukovnik. Pukovnici su oficiri koji pokažu izuzetne sposobnosti i oni su kandidati za buduće generale. Pukovnik niko automatski ne može da postane.

PAVLE BULATOVIĆ:

Po važećem Zakonu, ako sam ga dobro tumačio, i ako sam dobio dobro obaveštenje od Pravne uprave, bila je praksa da se za 22. decembar to čini. Pošto je prestao taj praznik, kao zvaničan praznik Armije, bio je stav da se unapredjuju onog momenta kada steknu zakonske uslove. Da li tu ima povrede Zakona ili ne - ne znam.

ŽIVOTA PANIĆ:

Jedanput godišnje treba da se unapredjuju; da li

će to da bude za dan jedinice, dan Armije - neki datum mora da se izabere. Vojska Jugoslavije mora da ima neki datum; verovatno će uskoro to da se reši. Onda će da dođe unapredjivanje u pukovnike i generale na taj dan. Prevremeno, vanredno unapredjivanje - to je druga stvar.

ZORAN LILIĆ:

Nisam htio da otvaram nove teme, ali to treba proveriti. To ne treba da ide po automatizmu.

Predlažem da prvo raspravljamo o prestanku aktivne vojne službe generalima Vojske Jugoslavije. Postavljenje generala Vojske Jugoslavije i nekih drugih funkcija da ostavimo za sledeću sednicu, nakon što izvršimo konsultacije članove Saveta odbrane.

Dopunu izveštaja Državne komisije ste dobili i o njoj možemo kasnije da raspravljamo.

Da li se slažete? (Odobravanje).

MOMIR BULATOVIĆ:

Znači li to da Dopunu izveštaja ostavljamo za drugu sjednicu?

ZORAN LILIĆ:

Ne, da prvo obavimo posao oko prestanka aktivne vojne službe, a kasnije Dopunu izveštaja.

Dobili ste informaciju o stranju generalskog kadra, sa predlogom za prestanak aktivne vojne službe u 1993. godini. To je potpisao načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije.

Ja sam i lično imao prilike da obidjem sve tri naše armije, da obidjem i Ratno vazduhoplovstvo i Ratnu mornaricu; da mnoge ljudi vidim i da sa mnogima popričam.

Kada je u pitanju grupa od prvih 8, mislim da možemo da prihvati predlog koji je dao Generalstab, s tim što bih ja uz generała Simovića, koji bi ostao, još

dodao i generala Stevanovića, kao generala kome ćemo produžiti službu u Vojski za neko dogledno vreme - koje budete odredili. To je prva grupa - po sili zakona.

U drugoj grupi, sa navršenih 60 godina života, mislim da bi general Dragojević mogao da ostane uz generala Bijelića, obzirom da ga lično znam, a dosta smo i radili - što ništa ne mora da znači u konačnoj odluci.

U trećoj grupi: Stojanović Vladimir - mislim da može da se prihvati predlog o prestanku aktivne vojne službe; Biorčević Dušana Andrija, takodje; Ćokić Marinka Jevrem, da ostane - mislim da to ne bi trebalo da bude sporno; Eremitija Radomir da mu prestane vojna služba; Ivanić Uroša Nikodin - mislim da bi trebalo da prestane vojna služba. Kod generala Mandarića i generala Polića predlog je da prestane vojna služba; možda bi u neko dogledno vreme načelnik Štaba mogao da obavlja tu funkciju dok se ne postavi novi - mislim da bi trebalo da ostanu.

Stojkoviću da prestane aktivna vojna služba kako je predloženo; Antunović - da prestane aktivna vojna služba; Babić da ostane; Bajić - da prestane; Baucan - da prestane; Boljević da prestane; Bojović da ostane kako je i predloženo; Carević da prestane; Čadjo i Čupić da prestane; Čopić da ostane kako je i predloženo; Damjanović da prestane kako je i predloženo; Jovanović da ostane; Milošević Krsman da prestane; Nedeljković da prestane; Perišić da prestane; Perić da prestane; Radmanović da prestane; Šipčić da prestane; Trajković i Veličković kako je predloženo - da ostanu; Žerajić da prestane; Lazović da prestane i Žunić da prestane.

Iz četvrte grupe, kada je u pitanju upućivanje na novčanu naknadu: Ercegović da prestane aktivna vojna služba; Elemirov da prestane; Miletić da ostane kako je predloženo; Pustinja Petra Sava da ostane kako je predloženo; i zadnja dvojica kako je predloženo - da prestane aktivna vojna služba.

I po odluci Predsednika SRJ, obzirom da ne ispunjavaju uslove: Djordjević Dimitrija Slobodan - da mu

03457432

prestane aktivna vojna služba - kako je predloženo; Kasum da prestane kako je i predloženo.

Ovaj spisak bi još proširili i za generale Šljivića, Radinovića i admirala Simića.

Mislim da se ovo, uglavnom, poklapa sa predlogom Generalštaba; osim u par slučajeva.

Naravno, sve je ovo stvar za raspravu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Predsjedniče, nisam mogao sve da pratim: Damjanoviću prestaje služba, to je IV grupa?

ZORAN LILIĆ:

Da, Damjanoviću bi prestala služba.

MOMIR BULATOVIĆ:

Za Miloševića pod 21?

ZORAN LILIĆ:

Miloševiću prestaje, takođe.

MOMIR BULATOVIĆ:

Perišić Dragoljub?

ZORAN LILIĆ:

Isto mu prestaje služba.

MOMIR BULATOVIĆ:

Radmanović?

ZORAN LILIĆ:

Perestaje služba!

MOMIR BULATOVIĆ:

Trajković?

ZORAN LILIĆ:

03457433

Ostaje!

MOMIR BULATOVIĆ:

Veličković?

ZORAN LILIĆ:

Ostaje! To su sve razmišljanja na osnovu konsultacija koje sam ja obavio.

MOMIR BULATOVIĆ:

Lazović?

ZORAN LILIĆ:

Prestaje!

Ako sam dobro izbrojao, to je 38; znači, nešto malo strožije nego što je predloženo.

ŽIVOTA PANIĆ:

Znači, predlog je da ostanu Simonović i Stevanović?

ZORAN LILIĆ:

Predlog je da im se produži služba.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ja bih rekao šta o tome mislim.

Predložili smo da Simonović bude prelazno rešenje - ako se prihvati da bude načelnik Generalštaba, a da za zamenika dovedemo Perišića. Perišić bi godinu dana tu bio kako bi se pripremao da primi dužnost od Simonovića. Znači, Simonoviću bi Vrhovni savet odbrane produžio službu godinu dana.

Lično, a za to imam dosta razloga, nisam za to da Stevanović Božidar ostane. Gospodo, jer onda neće doći do dobrog stanja sve dotle dok je Mika Stevanović тамо. Ja znam sve šta je i kako je; ja znam da mu je nešto govoreno

oko toga - sada u to ne bih ulazio. Ali, dolaze oficiri, i ostali iz vazduhoplovstva. Oni njega smatraju "Staljinom". Tamo se skupila jedna grupa oficira koje je on doveo; oni ne uživaju veliki ugled u Ratnom vazduhoplovstvu.

Mi smo dosta o tome razgovarali. Naš je predlog da on obavezno ide u penziju. Neže Ratno vazduhoplovstvo da se raspade ako on ode, a neko drugi dodje na njegovo mesto. Svako ko dodje na dužnost načelnika Generalštaba uvek će da ima muke i velike probleme zbog prevelike ambicioznosti muke Stevanovića.

Vi procenite sve to. Ja ću svaku vašu odluku da ispoštujem. Ali, ja lično nisam za to da on ostane, a za to nisu ni saradnici koji su oko mene. Mi smo od toga dosta razgovarali, jer smo pretpostavljali da bi moglo da dodje do jedne ovakve varijante.

Mislim da je u interesu Vojske Jugoslavije da Mika Stevnović ide u penziju.

Dalje, Nikodin Jovanović u SDPR-u; veoma dobro radi sa tom organizacijom. Ušao je u taj posao; priznat je u svetu; dosta je radio. Mislim da bilo pogrešno ako bi se on odvojio od te firme, a da neko drugi dodje na tu dužnost. Ne znam, da li on ima nekih manjkavosti; ako postoji neke manjkavosti s njegove strane, neka se pogleda i viđi!

Mandarić Nikola i Polić Rade. Mi smo ranije predviđjali da Mandarić Nikola primi nekoliko dužnosti - o tome smo ovde razgovarali; sve je to odlagano. Lično se slažem - ukoliko je moguće - da Mandarić Nikola ostane da obavlja poslove načelnika štaba, a može da primi i dužnost komandanta Armije godinu dana, a da mu dovedemo za načelnika štaba nekog čoveka koji bi za godinu dana primio tu dužnost.

Polić Rade je 34. godište. Radi u Prvoj upravi - može da ide u penziju, ali ne mora da ide u penziju. Mislili smo da dovedemo u Prvu upravu jednog čoveka - Kovačevića - koji taj posao može da obavlja. Međutim, nismo mi tu decidni da li bi morao ili ne da ide u penziju. Ako može da ostane - neka ostane.

Ne znam, zašto se predlaže da Veljko Antunović, koji je 39. godište, da ide u penziju. On je komandant Kragujevačkog korpusa. Mi nemamo neke podatke koji bi mogli da govore o tome da treba da ide u penziju. Za sada, izvršava zadatke kako treba.

Predložili ste da Bajić ide u penziju. Predlagali smo da bi Bajić mogao da bude komandant Ratnog vazduhoplovstva. On jeste iz Bosne i Hercegovine, ali to je jedan priznati pilot, dobar oficir; izvršavao je zadatke na prostoru Zagreba. General Stevanović ga je primio za načelnika Štaba. Kada je htio da dovede svoje ljude, ovaj mu se malo suprotstavio nekim zahtevima i stavovima. Onda ga je najurio i sve je najgore govorio o njemu. Mislim da je ovo jedan vrstan pilot i čovek koga vole piloti.

Moja je dužnost da vam kažem šta mislim o tome.

Čadj ima 41 godinu. On je sada u Drugoj upravi. On je izvanredno razvio obaveštajnu službu; primamo dobre podatke. Mislim da ne bi bilo da sada u Drugu upravu dovodimo nekog drugog čoveka kada je već uhodan. Ja Čadju ranije nisam poznavao; sada dosta saradujem s njim. Znam da izvršava zadatke dobro; veoma se dobro poneo dok je bio u Sarajevu i radio u onoj grupi sa UNPROFOR-om.

Za Čupić Sretena slažemo se i mi, mada ga nismo predložili da ide u penziju.

Milošević Krsman, 39. godište. Ima 41 godinu radnog staža. Mi smo mislili da bi on umesto Baucala mogao da vrši tu dužnost - informativnu službu. Ne mogu da kažem da je nešto posebno dobar ili loš, ali svoj posao dobro obavlja.

Perišić Dragoljub, 39. godište. On je načelnik Štaba u odbrani Grada Beograda. Mi smo bili mišljenja da ga dovedemo u IV upravu ili da ostane za načelnika Štaba. Međutim, ako se doneše takva odluka i ako ima nekih problema za koje mi ne znamo - ja se slažem.

Lazović Momčilo, 35. godište, 40 godina radnog

03457436

staža ima. On odlično obavlja poslove na Univerzitetu vojnih škola; rektor je. Mislim da bi bila šteta da se oslobodimo tog čoveka; neka ostane godinu dana, ukoliko je moguće.

Elemirov je 36. godište. On je saobraćajni oficir, vodi Saobraćajnu upravu; dobar je oficir. Ne znam da li bi trebalo da se oslobodimo njega. Ali ako za tim ima neke potrebe, nema nikakvih problema da ide.

Toliko sam ja imao da kažem.

ZORAN LILIĆ:

Izvolite!

Ja sam rekao da bismo danas govorili o prestanku aktivne vojne službe, a o postavljenjima nakon konsultacija članova Saveta odbrane, podrazumevajući i mesto načelnika Generalštaba.

Treba videti na ovom spisku šta je najneophodnije da ostane.

RADOJE KONTIĆ:

Treba utvrditi kriterijume.

ZORAN LILIĆ:

Kriterijumi su utvrđeni.

RADOJE KONTIĆ:

Ali utvrditi kriterijume koji mogu da ostanu.

ŽIVOTA PANIĆ:

Što se mene lično tiče, ja bih odmah doveo mladog čoveka. Onda bi ovaj prvi kriterijum ispunili po Zakonu kompletno.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da smo saglasni u tome da se radi o jednom izuzetno krupnom pitanju koje može da ima posledice pon funkcionisanje Vojske u cjelini. Moja je procjena da

zadržavanje status quoa i traženja kompromisa sa aspekta posledica po Vojsku nije dobro.

U ovom pregledu nedostaje jedna kolona koja bi govorila o efektivnom stažu, a ne samo o penzijskom stažu; govorim o kalendarskom stažu. Mislim da bi onda situacija kod pojedinaca bila jasnija.

Mislim da je ovaj predlog morao proći kroz Kadrovsku komisiju. Verovatno bi se tamo spisak dopunio nekim novim imenima, ili bi neka imena bila odstranjena. Ali, nama bi u tom pogledu bila smanjena mogućnost da napravimo grešku.

Lično, ovde znam desetak ljudi. Za ostale znam po čuvenju ili po nečijoj ocjeni, a ocjena je uvek subjektivna i može da inicira pogrešnu ocjenu.

Po meni je kriterij absolutno čist ako se primjeni zakonska odredba; dakle, ispunjenje uslova za penziju. Ako sa ovog spiska sa 8 izumemo jednog - nezavisno ko je taj - u Vojsci bi to imalo negativnog odraza; ne osporavajući nikome kvalitete, ne umanjujući ničije zasluge itd. Ali, mislim da bi to moglo da se komentariše i da ima negativne implikacije. Ovako, primjenjen je Zakon, ništa nije ekstra odlučivano; za mene bi to bilo čisto rešenje.

Ako predjemo na ostale grupe, onda se mora sigurno imati dosta informacija o svakom pojedincu da bi se mogao zauzeti precizan i tvrd stav.

Ja bih vas pod tačkom Razno informisao o nalazima inspekcije povodom nekih nabavki. Doduše, to je prva obrada, koja je i sirova. Ali, ako bi nešto ostalo od toga što stoji u tom inspekcijskom izveštaju, onda se za mene postavlja pitanje da li bi Jovanović mogao da ostne.

ZORAN LILIĆ:

I ne ostaje.

PAVLE BULATOVIĆ:

Taj inspekcijski nalaz još nije konačan dok se kompletan posao ne završi. Ali, na bazi saznanja koja su data

03457438

u tom nalazu, on bi morao da ide. Mi možemo razgovarati i o pojedinačnim imenima.

Na primer, Bajića znam; on ima 49 godina penzij-skog staža. Carevića znam - sa 44. godine njemu je predvi-djen prestanak; verovatno su postojali neki argumenti da se formuliše takav predlog. Ja nemam argumenata koji bi govorili u prilog takvom predlogu; moguće je da je umjesan; moguće je da nijesam dovoljno informisan.

Toliko.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam rekao da je ovo na osnovu nekih mojih impresija, na osnovu obilaska i svega što sam video. Tražili smo da nam Generalštab i načelnik Generalštaba daju neko svoje vidjenje.

U prvoj grupi od 8, razlika je samo za jedno ime - to je general Stevanović.

ŽIVOTA PANIĆ:

I Simonović!

ZORAN LILIĆ:

Simonović ostaje - tako ste predložili.

ŽIVOTA PANIĆ:

Da, mi smo predložili, ali po odluci Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Videćemo kako ćemo odlučiti. Ja govorim ono šta sam ja pričao.

U drugoj grupi se preko 60% predloga poklapa. Tu se praktično samo jedno ime razlikuje - Dragojević - u odnosu na inicijalni predlog.

U trećoj grupi koja ima 31 ime, ima razlike u 15 imena.

U četvrtoj grupi ima razlike samo kod jednog

imena - kod Elemirova.

U petoj grupi nema razlika, s tim što smo tu grupu dopunili sa još tri imena, što je lako obrazložiti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mene interesuje predlog generala Panića oko Lazovića. Kakav je on kao oficir?

ŽIVOTA PANIĆ:

On je veoma dobar; odlično radi svoj posao; stalno se bavi školstvom; doktor je. To je jedan vidjen oficir. Može još dve godine da radi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On ima 38 godina staža, rektor je. Mislim da bi rezervu generala Panića oko rektora trebalo da uvažimo.

Što se tiče drugih predloga koje je izneo predsednik Lilić, s njima se slažem.

MOMIR BULATOVIĆ:

Očigledno je rasprava vezana. Većinu ljudi ovde ne poznajem i priklanjam se, prije svega, ovom predlogu koji je dao predsjednik Lilić.

Ali, stvar je u ovome. Podržavam i taj predlog da na skoroj sjednici, za dva-tri dana, razmotrimo postavljenja. Ali, moramo odrediti ko će biti novi načelnik Generalštaba. Mislim da novi načelnik Generalštaba, zajedno sa Kadrovskom komisijom mora da nam da predlog za postavljenje generala.

Dakle, odlučujući danas o penzionisanju generala, moramo znati i ko će biti načelnik Generalštaba. Očigledno je da nam tu treba mnogo prefinjenih elemenata koje objektivno ne možemo da imamo da bismo odlučili o postavljenju.

Nemam nikakvih posebnih primjedbi na ovaj predlog, osim dva pitanja. Čini mi se da su usko vezana: Bajić

Miloša Ljubomir, general-major koji bi trebalo po ovom predlogu da ide u penziju - verovatno zato što Mika Stevanović treba da ostane. Očigledno je da izmedju njih dvojice ima tih problema.

Moj stav je da bi trebalo da idu u penziju i Simonović i Stevanović, dakle, svih osam iz prve grupe, a da tražimo načelnika Generalštaba među mlađim ljudima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja nisam shvatio da je predlog da Bajić ide u penziju zbog toga što treba da ostane Mika Stevanović. Jer, niko ne treba da ide u penziju zbog nekog drugog. Ne znam, Lilić je imao verovatno neke kriterijume u vidu. Ne bi bilo dobro da neko ide u penziju zbog toga što neko treba da ostane i - obratno.

ZORAN LILIĆ:

Momire, radi objašnjenja oko načelnika Generalštaba, ja sam zamislio da danas odredimo broj ljudi koji će ići u penziju - ne moramo objavljivati imena; da se sutra ti ljudi prime, da im se to lepo kaže, a da se prekosutra postavi načelnik Generalštaba, upravo ovako kako si rekao - da sa Kadrovskom komisijom predloži nova postavljenja, pa bi se uz konsultaciju svih nas to finaliziralo.

To je bio osnovni princip razmišljanja. Da li je dobar - to treba da procenimo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Slažem se, apsolutno. Čitam ovaj predlog lica kojima prestaje aktivna vojna služba: Stevanović Božidar, a lice koje je predvidjeno za popunu Bajić Ljubomir. Iz toga sam izvukao da je jedan s drugim vezan.

ZORAN LILIĆ:

Koliko znam, Bajić nije na Batajnici; on je u Generalštabu?

ŽIVOTA PANIĆ:

On je bio načelnik Štaba RVO PVO i došao je u Generalštab. Mogu da kažem da radi dobro.

Ja znam da je izlišno ovo što govorim, ali dužnost mi je da to kažem. Treba gledati na posledice.

ZORAN LILIĆ:

Zato ste vi tu da nam to iznesete; ne treba ništa uopšteno da govorimo. Vi ste načelnik Generalštaba i najbolje poznajete stvari.

ŽIVOTA PANIĆ:

Najbolje bi bilo - zato što želim dobro Vojsci Jugoslavije - da ova grupa ode u penziju; da postavite odmah mладјег човека за наčelnika Generalštaba da se polako uhodava. Već se svuda naveliko priča o nekim stvarima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Veliko je pitanje koje Žika otvara - šta je pametno. Vojska je, ipak, jedna glomazna organizacija. Neki preterano nagli rezovi, bez ikakvog prelaza, mogu da budu vrlo teški.

Ovo oko Mike, svima nam je poznato da su malo lično u sukobu Žika i Mika. Ali, mi nismo uzimali ni ono što je Mika govorio protiv Mike, niti što je govorio Žika protiv Mike. To su njihove lične, više bih rekao profesionalne zadjevice. Oni kao ljudi nisu imali lične sukobe kao ljudi ni u čemu.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ja nisam imao! Ja sam korektan prema njemu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Žika je - to je moj utisak, ne poznajem ga dobro kao vi iz Vojske - vrlo omiljen u Vazduhoplovstvu.

ŽIVOTA PANIĆ:

Nije tačno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako ja imam pogrešan utisak, to je loše. Ali, kolikogod sam razgovarao sa ljudima iz Vazduhoplovstva, on je visoko cenjen; pažljiv je; ima dobar odnos s ljudima; tamo se oseti red kada se ode; tamo je dosta dobra atmosfera.

Bilo je nekih stvari koje smo mu i mi zamerali, a i on nama pojedinačno oko toga; oko ideja, koncepcija itd. Sve su to stvari u funkciji traženja najboljeg rešenja za Vojsku, ne u funkciji isterivanja nečijih interesa. Niko nema lični interes da li će Vojska biti ovako ili onako postavljena i organizovana, ako se diskusija kreće u granicama nekih koncepcija koje su, inače, poznate.

Ja sam se uvek trudio da zanemarujem taj lični kriterijum.

ŽIVOTA PANIĆ:

Treba porazgovarati sa ljudima i videti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je dobro radio; radio je dobro za vreme rata. On je za vreme rata izvukao sve što je moglo da se izvuče.

ŽIVOTRA PANIĆ:

Sve je to izvukao Bajić!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Obavio je neke poslove koje je trebalo obaviti. Čovek treba da bude pošten i to da mu kaže.

ŽIVOTA PANIĆ:

Znam, ali gospodine predsedniče, ispunjava uslove za penziju. Na primer, on ima najmanje zasluga za izvlačenje. Ako hoćemo poštено da govorimo, to je sve Jurjević izvukao; on veze nema sa tim! Jurjević je bio komandant Ratnog vazduhoplovstva. Bajić i on su sve iz

Slovenije i Hrvatske izvukli.

Ja i on smo veliki prijatelji. Mi i dan-danas razgovaramo, mada on nikad neće da se javi; moram ja da ga zovem. To će on da radi sa svakim. On je uvek napadao pretpostavljene, od kako ga ja znam; prvo je napadao na Tusa i stalno je pisao; ko zna koliko je sastanaka održano zbog toga. Kad aje Tus otišao, napadao je Jurjevića. Mi smo veliki prijatelji, a on vrši stalno napade bez razloga na mene. Ono što traži od mene, to ni vi ne možete da mu date kao Vrhovni savet odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, to je vezano za pare.

ŽIVOTA PANIĆ:

Drugi razlog ne postoji.

Uveravam vas da ovde ništa nije lično. Ali, mislim da bi jako loše bile da ostane u Armiji; to bi jako loše bilo -i u Generalštabu i u Vojski.

Molim vas, kakav je to čovek koji šalje pojedincima da agituje da bi se postavio za načelnika Generalštaba?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije on agitovao, koliko ja znam!

ŽIVOTA PANIĆ:

Kako da nije?!

ZORAN LILIĆ:

Načelnika Generalštaba ne postavljaju jedinice.

ŽIVOTA PANIĆ:

Da, ali on traži podršku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam Miku zvao da ga pitam oko intervjuja, a on kaže da nije tačno.

ŽIVOTA PANIĆ:

Kako nije tačno? Da li ste slušali snimak?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nisam slušao snimak.

ŽIVOTA PANIĆ:

Kada sam ga ja zvao i pitao zašto daje intervju, a zna kako smo se dogovorili, on je rekao: "Sve si ti meni to namestio i oficir bezbednosti". Novinarka je napisala, donela, predala, postoje snimci.

On je najveći zagovornik za "Operu"; sada odbacuje "Operu". Najveći je zagovornik za Vasiljevića; sada i to odbacuje. Sve što se uradi, on jednostavno odbaci. To ne može tako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije mi jasno - što je protiv njega tolika kampanja? Ako, zaista, nije dao te intervju, a oni mu ih emituju, onda ne znam.

ŽIVOTA PANIĆ:

Što ih ne tuži!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto ima da ih tuži? Bolje je da ih ne tuži. Što je tolika kampanja protiv Mike nije mi jasno? Nemoguće je da može jedan general u njegovom dobu i sa njegovom prošlošću da da intervju, pa da laže da ga nije dao itd.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ja ne razumem kako je to moguće - dodje novinar, on govori pred njegovim saradnicima; to se snimaju; to se piše. Rapajić nije htio da da intervju "Dugi", nego ga je dao "Svet", a on sada kaže: to nisam ja rekao, to su mi sve namestili. Njemu sve neko drugi namešta.

Nemam ja ništa protiv; ja sam samo dužan da iznesem kakav je stav Kolegijuma načelnika Generalštaba. Ja sam to rekao.

ZORAN LILIĆ:

To je ovo što je napisano?

ŽIVOTA PANIĆ:

Ne, ovo što sam sada izneo o Miki, i ovo što sam sada ovde rekao.

Mislim da bi za Vojsku Jugoslavije i za Ratno vazduhoplovstvo bilo mnogo bolje da i on ode u penziju.

Slažem se da Simonović ostane kao prelazno rešenje. Mada su danas došli kod mene i rekli su mi da će Mika da bude načelnik Generalštaba, da je to već odlučeno.

ZORAN LILIĆ:

Ja zadnja dva meseca ništa ne radi nego se bavim Vojskom; samo sam čitao pisma jednih i drugih protiv jednih ili drugih.

ŽIVOTA PANIĆ:

Od mene niste dobili nijedno pismo.

ZORAN LILIĆ:

Ima raznih pisama - ne bih htio s tim da zaram niti predsednika Bulatovića, niti predsednika Miloševića.

Moje je mišljenje - sa mnom je bio ministar Bulatović i zajedno smo obišli sve armije - da Vojska vapi za jednim potezom koji mora Vojsku da usmeri u pravcu koji je u interesu ove zemlje. Ovo što se sada radi je sve protiv Vojske i svega što se kovitla u Vojsci.

Ja sam rekao za generala Stevanovića da su to moje lične impresije, na osnovu onoga što sam video na

aerodromu gde vlada veći red i mnogo bolja disciplina; drugaćiji je odnos starešina prema njemu nego u drugim armijama gde su generali dolazili kada dolazi i vrhovni komandant, i to u košuljima s kratkim rukavima, bez uprtača, bez čizama, u letnjim cipelama itd.

ŽIVOTA PANIĆ:

To je bilo u Drugoj armiji.

ZORAN LILIĆ:

Nije bitno gde je bilo.

Istovremeno, svih ovih dana unazad se vrši strahovit pritisak protiv Mike; ne znam zašto; verovatno ima i istine u svemu tome. Ali, korektno je da se to iznese argumentovano.

O generalu Bajiću sam i ja čuo neke dobre stvari, ali ima i drugih mišljenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja sam, na primer, čuo da se ne trezni!

ŽIVOTA PANIĆ:

To nije tačno; stvarno to nije tačno! Stalno je gore.

ZORAN LILIĆ:

Rekli ste da je odličan pilot. Kad je zadnji put leteo?

ŽIVOTA PANIĆ:

Mika ne leti; odnosno Mika leti, ali ga vozi Bane. Kada je sam upravljaо avionom?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda kada je vozio Panića, jer sigurno je da Milan Panić nije upravljaо avionom... (Smeх).

ZORAN LILIĆ:

Vezano za intervju i to da li je rekao ili nije - ja sam imao prilike da čujem deo tog intervjuja koji je snimljen na traci. Moram da kažem da jedan deo koji tu стоји јесте rekao, a jedan deo koji se njemu inputira da je rekao u vezi predsednika Miloševića, predsednika Bulatovića, države itd. - nigde na traci ne postoji. Ako postoji, onda je korektno da se donese traka i da je pustimo članovima Vrhovnog saveta odbrane.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ako ste vi odlučili da on ostane, neka ostane, to nema nikakve veze!

ZORAN LILIĆ:

Ne mogu ja sam da odlučujem, svi odlučujemo! Nije dobro govoriti da će zbog Mike Vojska da propadne!

ŽIVOTA PANIĆ:

Neće da propadne; daleko od toga da će Vojska zbog toga da propadne. Samo, nije u redu da ostane!

SLOBODAN MILOŠEVIC:

Mislim da je predsednik Lilić vrlo savesno pristupio svom poslu. Čak mislim da je to i logično, jer je njegova obaveza da se bavi ovim pitanjima veća nego Bulatovićeva i moja, kao članova Vrhovnog saveta odbrane, jer je on i Vrhovni komandant. Mi možemo samo da mu budemo zahvalni što je na jedan temeljan način, rukovodeći se svojim iskustvom čoveka koji je bio niz godina na čelu jednog uspešnog kolektiva, koji je uspešno radio svoj posao; koji je sve to obišao, video, nastojao da se obavesti. Za mene ništa mnogo ne znače ova imena. Neke sam možda video i sreo, ali sigurno ne bih znao kakvo im je ime i prezime.

Mislim da se predsednik Lilić poslednjih nekoliko meseci na to koncentrisao. Mi smo sve nekako izbe-

gavali da udjemo u ova rešenja, ne zato što nemamo spremnosti da stvari presečemo i donesemo odluku, već više uzdržani zbog nedovoljnog stepena pune informisanosti i ličnog utiska o stvarima. Čovek je u tim okolnostima uvek rezervisan, ima rezervu da ne napravi nešto nepravilno i da ne pogreši.

Medjutim, s obzirom na ovako intenzivan rad našeg predsednika na tim pitanjima i na predloge - koji su u 90% podudarni sa predlozima Generalštaba, a imajući u vidu i neke svoje utiske o pojedinim ljudima i informacije do kojih sam i sam mogao da dodjem - smatram da je izneo dobre predloge i da možemo te predloge podržati.

Jedan od retkih koga lično znam je i Mika Stevanović. Kada sam čuo za te intervjuje, zaista sam se pitao da li je to moguće, da li je to normalno. I zvao sam ga da ga pitam: "Čoveče, šta je to!" On se kune da su intervjuji izmišljeni i montirani. On kaže: "Da li sam ja lud da takve stvari govorim i da takve stvari radim; i zašto bih to radio?" To bi bilo protiv njegovog sopstvenog ugleda. Kako čovek može protiv sebe toliko da radi?

Sklon sam da verujem da su intervjuji montirani. Ja sam, zaista bio zaprepašćen i pitao ga o čemu se radi i da li je to moguće. On kaže da to nije istina.

Medjutim, ako je to tako, onda se zaista postavlja pitanje šta je iza toga, odakle cela ta montaža, zbog čega je sve to! Kada "Duga" objavi onakav intervju, to je svakome jasno da je to protiv njega! Ja taj intervju slučajno imam u tašni. Samo lud čovek može tako da kaže protiv sebe. A on nije budala! Tu piše: "Ko je učutkao srpskog generala". To što piše je dovoljno da ga "sahrani u zemlju". Lepo sam ga pitao: šta je ovo? - on kaže da nje tačno. Rekao je da je došla neka novinarka, za koju su rekli da treba da dodje, a on je rekao: nemam ništa da kažem, idite pišite druge stvari, ja nemam šta s vama da razgovaram.

Čovek mora da je pošten prema svim ljudima, naročito kada donosi neke odluke. Kada to uradi "Duga", ja sam unapred sklon da pretpostavim da je to neki falsifikat. Tamo je teško naći iole zrno poštenja i principijelnosti; ali nije naš posao da to raspravljamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je nesporno da je taj čovek stekao sve uslove po sili zakona da ide u penziju?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jeste, to uopšte nije sporno. Ali, ja uopšte nisam za takav prilaz. Mi onda ne treba da donosimo nikakve odluke; samo da pustimo neki kompjuter da izračuna ko je stekao kakve uslove, pa ćemo imati tačan broj koliko treba da ide u penziju.

Prema tome, sve je to po Zakonu. I odluka Vrhovnog saveta odbrane po zakonu. Ona je zbog života i predvidjena.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja samo želim da usmerim našu raspravu. Moralo bi da se radi apsolutno o čoveku koji ne izaziva ni trunku sumnje. A mi smo svi opterećeni sumnjom oko njegovog angažmana: da li je to tačno ili nije tačno, taj intervju, drugi, peti, deseti, izjave koje je dao javnosti itd. Evo narednog intervija gde on kaže: "Ako budem morao da ostanem, ja ću imati velikih problema. Jer, kad Vojska reši svoje unutrašnje stvari, sledeći korak je država. Vojska mora da dodje u sukob sa državom, jer država misli da Vojska treba da joj bude krpa kojojom će da čisti cipele. Ne može tako! Ako dodjem za načelnika Generalštaba, mi ćemo u Vojsci sve brzo dovesti u red i povratiti joj ugled u društvu. Ali, šta nam vredi kada nam je država kriminalna. Država treba da se transformiše po istim principima kao i Vojska." Ovo je intervju novosadskom listu.

ZORAN LILIĆ:

To je skoro isti intervju kao i u "Svetru", samo je drugi naslov.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ne, to je drugi intervju. Ovo nije htela "Duga" da objavi.

ZORAN LILIĆ:

Ja nemam namjeru da branim Miku Stevanovića. Sve je to radjeno od istog novinara. Jedan je u "Dugi", jedan je u novosadskom "Dnevniku" i treći je u "Svetu". To je potpuno isti novinar i tekst. To je napisano iz pera jednog novinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Srpska reč" je pre dve-tri godine objavila dva tri moja izmišljena intervjeta. Tu je ime, prezime, slika, sve... Tu je pitanje, odgovor itd. Nisam uopšte reagovao. To je jednostavno samo da pljuneš i da šutneš. Svakom normalnom je jasno da ne bih dao intervju "Srpskoj reči". To je, na žalost, nivo na kojem se nalazi naše novinarstvo.

Ako je tačno to što piše, onda Miku treba smeniti, a ne poslati u penziju.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih molio da ovo ponovo ne odlažemo, jer nemamo vremena da stalno nešto prolongiramo.

ŽIVOTA PANIĆ:

Odluka je donesena i to mora da se prihvati.

ZORAN LILIĆ:

Da je odluka doneta, ne bismo razgovarali.

ŽIVOTA PANIĆ:

Kada sam ja njega pozvao, rekao mi je: "Sve si mi ti to namestio; Vasiljevi i Dimitrijević." Vidite koliko to daleko ide. To je nisko! Dimitrijević je častan čovek, izvršava svoje zadatke kako treba. Ja tu novinarku i ne poznajem.

Sećate li se vi koliko ste na mene vršili pritisak da prekinemo aferu Vasiljević, a on je stalno institirao na tome: "Ne, ne i ne..." i opet bi ga tužio. Videćete koliko će tužbi sutra da pokrene; tu ću biti tužen i ja. To je takav čovek.

Medjutim, vi donosite odluke, ja nisam član vrhovnog saveta odbrane; moje je samo da to tehnički realizujem.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih tužbe ostavio po strani. Kvalitet i potreba - o čemu je Momir govorio - su u pitanju: da li treba general Stevanović da bude tu, ili ne treba.

MOMIR BULATOVIĆ:

Podsjetio bih vas da je Vrhovni savjet odbrane prije dvije ili tri sednice - istina, ja sam tek kasnije konsultovan telefonom - donio odluku o postavljenju pukovnika Dimitrijevića. Pukovnik Dimitrijević nam je dao podatke kojih se svi sjećamo. Mi smo donjeli odluku da ga postavimo na to mjesto. Ako zadržimo generala Stevanovića, onda odmah da maknemo pukovnika Dimitrijevića; jedan s drugim ne mogu nikako.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Bio je nesporazum oko postavljenja Dimitrijevića. Ne dovodim u pitanje dobre namere, niti dovodim u pitanje rad Dimitrijevića. Ja o tome ništa ne znam. Ja dobijam ozbiljne informacije.

Ne znam, u čemu je problem; koje informacije je dao pukovnik Dimitrijević?

MOMIR BULATOVIĆ:

Pa, razmatrali smo ih na Savetu odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Informacije o Miki Stevanoviću?

MOMIR BULATOVIĆ:

O uticaju Srpske radikalne stranke.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema Mika veze sa Srpskom radikalnom strankom.

MOMIR BULATOVIĆ:

Imam ja!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Srpska radikalna stranka sigurno se trudi da vrbuje pojedine starešine Vojske Jugoslavije; ali, Mika Stevanović u njih ne spada. To je sigurno! Ako su oni toliko sposobni i genijalni da to mogu da sakriju, onda alal im vera. Do sada ništa nisu mogli da sakriju. Ja nisam video neku informaciju koja ukazuje na to da Mika saradjuje sa Srpskom radikalnom strankom.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pa, slušali smo je ovde - to nam je čitao general Panić.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Informaciju da Stevanović saradjuje sa Srpskom radikalnom strankom? Izvinjavam se, ja za takvu informaciju ne znam.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ima nekih informacija o 12. korpusu, Novi Sad.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu nije bio spomenut Mika.

ŽIVOTA PANIĆ:

Bilo je nekih stvari, ali ja sada tačno ne mogu da se setim te informacije; postoje te informacije kod vas.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čini mi se da bih to zapamlio. Sećam se da je bilo govora o 12. korpusu, ali se ne sećam da je tu bio i Mika?

ŽIVOTA PANIĆ:

On ima nekog svog čoveka, koji to tera - neki prof. Pavićević; on juri na sve strane, piše svašta. On je penzionisani pukovnik i ne izlazi iz Mikine kancelarije.

ZORAN LILIĆ:

On je mene sreo na Žlatiboru, pa je i meni to rekao. Inače, spomenuo je Momira, Mila itd. Ako gledamo šta ko kaže, onda ćemo daleko dogurati. On ima 84 godine i sada je strašno uticajan na svakog!

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li je tačna informacija da sada Šešelj u Vojvodini prati Biorčevića?

ZORAN LILIĆ:

Tačno je! To smo videli i na televiziji. Ja sam zato i rekao da moramo razgovarati na osnovu argumenata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mika nije povezan sa Srpskom radikalnom strankom; to je sigurno!

Ja predlažem da nas trojica pozovemo Miku i da nam svoj trojici da odgovore na pitanja koja ko ima.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja predlažem da ga ne pozivamo, uopšte. Nema smisla takvim metodom da radimo. Ne može država da počiva na nečijoj reči.

Moj stav je da on treba da ide u penziju! Mislim da bi bila prava katastrofa da on bude načelnik Generalštaba. Ja koliko budem mogao, a nisu mi prevelike snage, protiv toga ču se suprostaviti, po cijenu da više ne učestvujem u Vrhovnom savjetu odbrane!

Nakon svega što nam se dešavalo ovdje, ni jednog jedinog razloga nemamo da ga ostavimo. Jer, ako ga ostavimo u Vojsci, on mora biti načelnik Generalštaba, apsolutno! A ja mislim da treba dovesti mладјег čoveka i ići na radikalnu kadrovsку obnovu. Napravićemo rusvaj ako ostane ovde. On će u svom osvetničkom zanosu da mijenja i postavlja druge ljudе. Na stranu Nedjo Bošković koga je on izmislio i doveo i na stranu sve što je bilo u zadnjoj predizbornoj kampanji.

Ja bih bio lud kada bih dao svoj glas za čovjeka koji je mene rušio!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je on nešto izjavljivao protiv tebe?

MOMIR BULATOVIĆ:

Nije izjavljivao, nego je radio "rukama i nogama". I on i dosta drugih oficira sa ovog spiska, ali ja ne želim da to miješam. Ono gdje ja mogu da odlučujem, jer je on meni htio da dodje "glave", onda - ne može!

Ako vi smatrate da to tako treba, da treba da otvorimo i našu krizu, zbog nečega što je apsolutno nepotrebno; to je nepotrebno, jer će nam se napraviti dopunski rascjep ovdje. Ja doživljavam ovu našu diskusiju kao da zabadamo sami sebi nepotrebno "trn u oko"!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da predjemo preko ovoga i da vidimo da li imamo još neku tako žestoku tačku neslaganja, pa da onda lociramo stvari.

MOMIR BULATOVIĆ:

Diskusija je to locirala - ovo je centralna tačka.

ZORAN LILIĆ:

Da li je ostalo nesporno?

MOMIR BULATOVIĆ:

Nesporno je - ja tu 90% ljudi ne znam tu.

ZORAN LILIĆ:

Ovo što je predložio načelnik Generalštaba i što sam ja rekao oko konsultacija sa ljudima koje znam, ti predlozi se, uglavnom, poklapaju, osim kod Bajića.

Prihvatili smo Lazovića, ovo što je rekao general; to nije sporno.

Ako se problem koncentriše samo na Stevanovića i Bajića, onda je sve ostalo nesporno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije ni Bajić tu sporan

MOMIR BULATOVIĆ:

Nije sporan; ni ja tu ne pravim problem - ako procjenite da treba da ide, neka ide.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se Mike tiče, Momo, ja nisam ništa u različitoj poziciji. Jer, kada bih verovao u to, onda je jasno. Ne mogu da verujem da može to da radi. To što je, Momo, radio protiv tebe ti možda znaš; ja ne znam da je radio protiv tebe. Onog Boškovića nije doveo Mika, nego Branko Kostić; to znaš!

Što se Mike tiče, Bošković kod njega nije ni radi, jer je bio u penziji.

ŽIVOTA PANIĆ:

Mika se zalagao za njega; bio je kod njega.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Bio je kod njega kasnije kada je vraćen. Kada mu je Branko Kostić, koji je bio vrhovni komandant u tom trenutku, predložio, on je to prihvatio; šta je drugo mogao da radi. Ali, on nije forsirao Boškovića; on je bio komandant Ratnog vazduhoplovstva kada je Branko Kostić Boškovića reaktivirao. To je bila greška. Ja snosim deo te krivice, jer sam i ja nekritički prihvatio Brankov stav oko Boškovića, koji se pokazao ne samo da nije pošten, nego da nije ni normalan.

Mika ima veliki ugled u Ratnom vazduhoplovstvu. To je moj utisak.

Mislim da o stvarima o kojima se dogovaramo treba da postignemo saglasnost; ne treba da se konfrontiramo, niti preglasavamo. To nikad ne bih mogao da prihvatom; u organu koji čini tri čoveka preglasavanje je smešna stvar. To je onda jedno nasilje.

Ali, Momo, ni druga stvar nije u redu koju si malopre rekao: "Ja ću onda da istupim i neću da saradujem u ovom organu." Treba kao ljudi da predjemo preko ovoga; ne treba niko nikoga da ucenjuje. Nije dobra ni jedna ni druga krajnjost.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li vi znate da o ovome razmišljamo dva mjeseca; i da svi kupimo informacije koliko znamo i možemo.

Ja sam mislio, pošto postoji ovoliko velika razlika izmedju nas u odnosu na ovo konkretno pitanje, to pitanje treba da skinemo uz najmanji rizik.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali pod uslovom da se ne radi o ljudima.

Kada se radi o ljudima, onda treba isterati stvar, da se stave svi argumenti na sto, pa da zajednički procenimo. Zato sam predložio da ga pozovemo i porazgovaramo; da čujemo i da vidimo da li je "djavo toliko crn kao što izgleda" ili nije.

Ima i druga strana medalje, koju treba imati u vidu. Ako su ovo takve crne nameštajke, onda moramo neke druge stvari da raščistimo. Ako je to istina, nemoj uopšte da sumnjaš da tu možemo da se razlikujemo. Ali, pravo da vam kažem meni ovo mnogo "smrdi"; da čovek daje tolike intervjuje, a da je svestan da mu to škodi; on bi bio za posmatranje kada bi to radio.

PAVLE BULATOVIĆ:

Kažu da ima traka; ja je nijesam slušao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ni ja nisam slušao nikakvu traku. Ali, ako traka postoji, treba da je čujemo.

ŽIVOTA PANIĆ:

I ja nisam slušao traku, ali znam da postoji!

ZORAN LILIĆ:

Niko nije slušao, a pozivamo se na traku i intervju.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ako hoćete traku, narediće da se doneše?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Donesite traku!

ŽIVOTA PANIĆ:

Ovde ima još nekih dodatnih imena za penziju, koji nisu tu napisani.

—ZORAN LILIĆ:

To su Šljivić, Radinović i Simić.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi smo se složili o svemu, sem o Miki Stevanviću.

ZORAN LILIĆ:

Rekli smo da ostane Lazović.

ŽIVOTA PANIĆ:

Predsedniče (obraća se Miloševiću), cenim Vas iznad svega; to kažem bez ikakvog okolišenja. Ali, mislim da ne bi bilo dobro da Mika ostane. To Vam kažem, pre svega, kao načelnik Generalštaba; drugo, kažem Vam kao drug, prijatelj, kako god hoćete! Zašto da pravimo probleme bez razloga?

Ako ga prihvati Ratno vazduhoplovstvo, ostali sigurno neće da ga prihvate. To Vam kažem najiskrenije. Inače, ispunjava sve uslove za penziju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dragi Žiko, ja veoma cenim tvoje mišljenje oko svega toga, ali nekako ne mogu da se otmem utisku da je tu napravljeno mnogo nameštaljki!

ŽIVOTA PANIĆ:

Nije napravljena nijedna nameštaljka! Ako je bilo nameštaljki, onda to treba sve isterati na čistinu!

Zamislite da njegov oficir bezbednosti, koji je isto sumnjiv - vi znate zbog koga i zbog čega - pozove sve oficire bezbednosti Ratnog vazduhoplovstva i zabrani bilo kakav kontakt sa KOV-om i ostalim organima bezbednosti; Ratno vazduhoplovstvo je potpuno odvojeno od Vojske Jugoslavije, a Ratno vazduhoplovstvo je vid oružanih snaga koje samo vrši podršku; tkoao je svuda u svetu. Jedino je u Americi, zbog velikog ratnog vazduhoplovstva izdvojeno i ima svoj Generalstab i ostalo.

Na ovaj način obezbediće se normalno funkcionisanje svega i mislim da će Vojska da bude "tip-top"! Zašto sve da žrtvujemo zbog jednog čoveka?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne bih ja žrtvovao nijednu vrednost u Armiji ni zbog koga, ni zbog nekog od nas. Nama je Vojska izuzetno važna institucija. Međutim, i ona treba da dođe u normalnu organizaciju. Kada pogledamo celu Vojsku, ona ima 64 hiljade koji primaju platu. To je, otprilike, kao železnica u Srbiji. Valjda nije to neko nesavladivo preduzeće, tip pre što postoji čista hijerarhija, činovi, vertikala itd. Valjda to može dobro da funkcioniše i dobro da radi.

ŽIVOTA PANIĆ:

Vojska jede konzerve iz rezervi. Kako može da funkcioniše, kada nema pare, ne može ništa da kupi, nemamo standard, stanove, nemamo ništa? Ovo su nadčovečanski naporci Vojske, naročito na Kosovu; oni žive u logorskim uslovima.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam se temeljno pripremio za neke ključne ljude sa ovog spiska. Neki su čak prodali stanove koje su dobili za 50 ili 100 hiljada maraka. Nema smisla da otvaramo takve teme sada.

ŽIVOTA PANIĆ:

Ja ne znam ko je to mogao da uradi?

ZORAN LILIĆ:

Kako to - ja znam, a Vi ne znate?

PAVLE BULATOVIĆ:

Predsedniče, ako se sećate kada je general Stevanović referisao u RV-u; to samo govori o dubini sukoba između RV i Generalštaba, kada je rekao "tzv. Generalstab".

ZORAN LILIĆ:

Ja vam odgovorno tvrdim da se odluke Generalštaba ne sprovode ni u jednoj armiji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Valjda bi sama Vojska mogla da privredi toliko koliko privredjuje i ova naša železnica, a ne privredjuje ništa! Ekonomski ništa nije teže rešiti vojsku nego železnicu, a treba nam.

ZORAN LILIĆ:

To sam uzeo da radim. Čudo je šta može da se napravi od Vojno-privrednog sektora; to ne funkcioniše; ekonomija ne funkcioniše. Za to ne treba primarna emisija i budžet.

ŽIVOTA PANIĆ:

Vojska nema ništa sa tim!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je nadležnost Ministarstva.

PAVLE BULATOVIĆ:

Vi ste predložili da Dragojević ostane?

ZORAN LILIĆ:

Da. Nadam se da ti nemaš ništa protiv?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pošto je on tvoj pomoćnik, dobro bi bilo da čujemo tvoje mišljenje.

PAVLE BULATOVIĆ:

General Dragojević je, koliko ja saradujem s njim, izuzetno korektni čovjek. Nemam primjedbi na njegov rad. Moguće je da se malo umorio. On vodi Vojno-privredni sektor. Tu je i general Radović koji je načelnik Uprave za proizvodnju, naoružanje i vojnu opremu. U okviru Ministarstva ne vidim druga dva čoveka koji bi mogli to da preuzmu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti tamo i nemaš više generala!

PAVLE BULATOVIĆ:

Zašto mora da bude general? Može da to bude odličan inženjer; načelnik uprave finansija ne mora biti general ili pukovnik; zatim, načelnik pravne uprave ne mora biti vojno lice. Ali, o tome ćemo razgovarati kada se detaljnije bude razgovaralo o ciljevima i konceptu transformacije.

Predlog koji je ovdje dat od strane Generalštaba da to bude Šljivić i da bude Filipović umesto Radovića; predsjednik Lilić je predložio da Šljivić, takođe, bude penzionisan.

ŽIVOTA PANIĆ:

Može doći Milovanović, on je radio na tenku M-84.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ako bi ostavili Dragojevića, ja nemam razloga da insistiram na prestanku službe. On može da bude spor, može da bude neoperativan, ali u ključnim stvarima, mislim da drži niti.

Kada je u pitanju Radović, može se staviti pri-govor da Radović, pretpostavimo, ode što je član Državne komisije. (Smeđ).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On ide sa navršenih 60 godina života, a ne kao član Državne komisije.

Ja ne znam tog Filipovića, ali u poređenju Filipovića i Radovića, ja bih se radije opredjelio za Radovića.

ŽIVOTA PANIĆ:

Dragojević je dobvar čovek, ali neodlučan. Vojno-privredni sektor neće nikada kreće da radi kako treba pored njega.

PAVLE BULATOVIĆ:

Nije on kriv za to; krive su republike, komore, Ministarstvo i kriv je Generalstab! Neka postoji saglasnost Ministarstva, republika, Generalštaba da taj i taj program ide u Surđulicu, videćete kako će ga Dragojević realizovati.

ŽIVOTA PANIĆ:

Za Radovića bih doveo Filipovića; on je sada direktor namenske proizvodnje u "Zastavi". Odličan je! Može iduće godine, kada stekne uslove da ga zameni. Neka ostane Dragojević, a da umesto Radovića dodje Filipović. On dobro drži namensku proizvodnju u Kragujevcu.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ako on drži dobro namjensku proizvodnju, postavlja se pitanje da li ova dvojica loše rade?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da ovo privedemo kraju, pa ćemo ovo naknadno da rešimo. Nema smisla da ovoliko gubimo vremena. Mi bismo mogli da doneсemo odluku; da se danas objavi da smo raspravljali kadrovska pitanja u Vojsci Jugoslavije i doneli odluku o prestanku aktivne vojne službe 38 generala i admirala i da će u nastavku svoga rada Vrhovni savet razmatrati dalja rešenja i pitanja organizacije i kadrovskog unapredjenja itd.

ZORAN LIIĆ:

Predlažem da ovo ostavimo kao sporno. Mislim da nema smisla da se pregalsavamo; mi moramo doneti jedinstvenu odluku.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali, još nismo doneli definitivnu odluku - da li je 38, 39. ili 40 generala. Nema smisla da obaveštavamo javnost da smo za sada penzionisali 38, pa ćemo sutra još jednog ili dva da penzionišemo.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mišljenja sam da bi Vrhovni savjet morao da izadje sa preciznim saopštenjem kada je u pitanju penzionisanje, da se ne otvara nikakva mogućnost za sutra. Nego, da u saopštenju bude precizan broj. Moje je uvjerenje da se u zadnja dva mjeseca ništa ne radi već će razmišljati, kalkuliše ko će ostati, ko će otići.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zar ovo nije precizno saopštenje?

MOMIR BULATOVIĆ:

Nije! Zavisi od naše odluke - može biti 39, može biti 40.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Više uvek može; neće biti manje od 38.

ZORAN LILIĆ:

Momir insistira na prvih osam generala?

MOMIR BULATOVIĆ:

Da. Ako sada objavimo da je penzionisano 38, onda smo objavili da ostavljamo ovu dvojicu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali nismo još objavili imena; sutra može da bude i 40 i 39, samo neće biti 37.

ŽIVOTA PANIĆ.

Predlažem, kada budete doneli odluku, da svako

saopšti starešinama da je taj i taj penzionisan; svako iz svoje nadležnosti.

Predlažem da za general-pukovnike, na čelu sa mnogim, to učini predsednik države, vrhovni komandant.

Posle saopštenja, od moje strane kao načelnika Generalštaba, komandanata armija i ostali da se ad javno saopštenje. Ovo govorim da ne bi prvo otišlo javno saopštenje, a posle mi saopštavamo njima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Lilić je predložio da pozove sve generale - od general-majora do general-pukovnika; da saopšti odluku, da priredi prijem u njihovu čast, da im se zahvali na vršenju službe u oružanim snagama itd. Na ovom spisku je 99% ljudi koji su poštano radili celog života. Prestanak aktivne vojne službe je deo svakodnevnog života; svake godine unazad pedeset godina prestajala je nekome aktivna vojna služba.

ZORAN LILIĆ:

Ja i Vi (obraća se generalu Paniću) pozvaćemo ih sve i da im to zajedno saopštimo.

Predlažem da se u sredu izvrši postavljenje načelnika Generalštaba, a da on posle sa Kadrovskom komisijom da predlog za ostala mesta i onda da se ide na godišnji odmor, a ne prvo godišnji odmor, pa raspolaganje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Za mene bi smisao današnjeg rada bio da donesemo odluku o broju penzionisanih; zatim, da donesemo odluku ko će biti novi načelnik Generalštaba i da to objavimo. Neka predsednik i general Panić prime te oficire, ne mora ići sliku, da im se zahvale; i neka to bude obaveštenje za javnost.

Pitanje je možemo li mi danas da riješimo pitanje ko će biti novi načelnik Generalštaba. Slobodane, shvatam da je tvoj predlog da general Stevanović bude načelnik Generalštaba?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja predlažem da mi, prvo, raščistimo ko ostaje u Vojsci.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pod pretpostavkom da ostaje da je ovo sve izmišljeno, da li ti misliš da on treba da bude načelnik Generalštaba

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam šta je i kako je, ali mi bismo morali da raščistimo to do kraja, da vidimo šta stoji iza čega. Nije dobro, opet će da budu neke senke, kao što je bilo posle Vasiljevića; ne znam kome se više ne sudi iz Vojske.

Ako me pitaš za načelnika Generalštaba, ako ovo ovako ide, logično je - još se ne vrše postavljenja; znači, svakoga zastupa onaj ko je ostao na tom mestu. Prema tome, dužnost načelnika Generalštaba vrši Simonović, dok se ne doneše odluka - ili Simonović da bude postavljen za načelnika ili da bude postavljena neka treća ličnost za načelnika Generalštaba. Tako je u vojsci na svim nivoima - onaj ko odlazi ima zamenu.

ZORAN LILIĆ:

Pošto je došao pukovnik Dimitrijević, predlažem da sednicu prekinemo i da čujemo traku.

(Sednica prekinuta u 18,30 sati).

NASTAVAK SEDNICE VRHOVNOG SAVETA ODBRANE,
25. AVGUSTA 1993. GODINE, u 16,15 SATI

ZORAN LILIĆ:

Nastavljamo sa radom.

Prekjuče smo prekinuli raspravu o tački:

PRESTANAK AKTIVNE VOJNE SLUŽBE GENERALIMA
I ADMIRALIMA VOJSKE JUGOSLAVIJE

Posle toga ćemo ići na postavljenje načelnika
Generalštaba i sve ono što smo rekli.

Mi smo prošli put rekli da ćemo da obavimo
konsultacije kako ne bismo došli ponovo u bezizlaznu situ-
ciju.

Dakle, ovo što je po sili zakona - da se penzio-
niše svih osam generala iz prve grupe.

Dalje, sa navršenih 60 godina života, da na
ovom spisku ostane samo Bjelić dr Jovan, načelnik VMA, a da
u penziju idu i Dragojević i Radović. Ovde dalje nema nikak-
vih izmena.

Tu bi se još dodao general Milorad Terzić,
gradjevinac.

PAVLE BULATOVIĆ:

Veliko je pitanje da li ima 60 godina?

ZORAN LILIĆ:

On ide po odluci predsednika SRJ; to je novčana
naknada.

To je ukupno 41 general i admirali!

Ako ima još nekih predloga i sugestija, recite.

Da li da ponovimo ceo spisak?

(Upadica: Ponovi).

Po sili zakona, u penziju odlaze:

general-pukovnici Panić, Vojvodić, Simonović,
Stevanović, Strugar, Uzelac, Ajduković, Arandjelović.

Sa navršenih 60 godina života odlaze: Dragojević dr Milorad, a ostaje Bijelić dr Jovan, i odlazi Radović Aleksandar.

Iz treće grupe, sa navršenih 40 godina staža osiguranja odlaze: Stojanović Vladimir, Biorčević Andrija; ostaje Cokić Jevrem; odlazi Eremija Radomir; odlazi Jovanović Nikodin; ostaje Mandarić i ostaje Polić; odlazi Stoković, odlazi Antunović; ostaje Babić; odlazi Bajić, odlazi Baucal, odlazi Boljević; ostaje Bojović Milovan; odlazi Carević Svetozar; odlazi Čadjo Branko; odlazi Čupić Sreten; ostaje Čopić Nedeljko; odlazi Damjanović Jovan; ostaje Jovanović Velibor; odlaze Milošević, Nedeljković, Perišić, Perić, Radmrović i Šipčić; ostaju Trajković i Veličković; odlazi Žerajić; za Lazovića smo se složili da mu produžimo da ostane; odlazi Žunić.

Iz četvrte grupe - upućivanje na novčanu naknadu - odlazi Ercegović Nikola, Elemirov Jovan; ostaju Miletić i Pustinja; odlaze Zakan Milan i Mojsilović Miladin;

Iz pete grupe, po odluci Predsednika SRJ, odlaze Djordjević Slobodan, Kasum Dušan, Šljivić, Radinović, Simić i Terzić Milorad.

To je ukupno 41 general i admirala.

PAVLE BULATOVIĆ:

Treba li da ostane ovaj Šiptar, Krasnići?

ŽIVOTA PANIĆ:

za njega podatke nemam, ali mislim da je on već stavljen. Ako ne, ubacićemo ga. On je nerasporedjen.

ZORAN LILIĆ:

Koji uslov on ispunjava?

ŽIVOTA PANIĆ:

On može da ide samo po Vašoj odluci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto da ide, neka ostane, ako ne ispunjava uslove?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nema nikakvo zaduženje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka ga, zašto bi smetao!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, neka ostane.

Da li ima još predloga?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema više ništa. To bi trebalo da povežemo sa odlukom o načelniku Generalštaba, ali o tome ćemo izvršiti konsultacije naknadno u toku dana, da bi general Panić, na osnovu te odluke mogao da dopuni zapisnik.

ZORAN LILIĆ:

Znači, to je 41 general i to ide u saopštenje, a imena danas ne bi spominjali.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predložio bih da Momir, u skladu sa svojim idejama, napravi predlog saopštenja, pa da to pogledamo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li ćemo danas raspravljati o Dopuni izveštaja Državne komisije?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da danas ne treba o tome da raspravljamo, da to ostavimo za drugi put.

ZORAN LILIĆ:

Da li se s tim slažete? (Odobravanje).

MOMIR BULATOVIĆ:

Državna komisija je uradila svoj posao, a mi kao Vrhovni savet odbrane, za sada smatramo da ne treba o tome da raspravljamo.

ZORAN LILIĆ:

Da li se s tim slažete? (Odobravanje);

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne bih uopšte uvodio u dnevni red.

ZORAN LILIĆ:

Da, o ovome uopšte nismo raspravljali i ne uvodi se u dnevni red.

Da li ste pogledali ovaj papir, treba saglasnost za isplatu? (Odobravanje).

ŽIVOTA PANIĆ:

Šta je sa Domazetovićem?

MOMIR BULATOVIĆ:

Možemo reći: na osnovu uvida u dokumentaciju i razgovora s njim, penzioniše se po redovnoj proceduri; ako mu to nešto znači.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Slažem se. To znači i za nas i za njega.

ŽIVOTA PANIĆ:

A, oko unapredjenja?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si to spominjao, ali nam nisi dao predlog.

03457470

44.

ŽIVOTA PANIĆ:

Jesam pominjao, ali kada sam video da je pod
hitno penzionisan, kada ste me ovde pozvali, odustao sam.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi na ovaj način priznajemo svoju grešku, a
njemu omogućavamo mirno kao i drugi.

ZORAN LILIĆ:

Znači, predlog je da se poništi prethodni ukaz
ida ide u ovu grupu koja je pripadajuća. Ako čovek nije kriv,
to treba priznati.

Znači, ukupno ide u penziju 42 generala i
admirala.

Da li ima još kakvih pitanja? (Nema).

Zaključujem sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

(Sednica zaključena u 16,50 sati).